

да плащатъ за сѣкой день по петъ гроша, както по горѣ казахме, безъ да са глѣда, че недохождане-то было отъ болѣстна причина.

§ 12. Въ начало-то на сѣкой мѣсець родители-тѣ ще даватъ на дѣца-та си по една записка, въ която ще забѣлежатъ на кѣсо, ако дѣца-та имъ въ сичкий-тъ мѣсець сж стоели в дома си мирно, ако ся были послушны, ако сж вчили или писѣвали, що имъ е поржчено отъ вчитель-тъ, и проч... Или не сж благодарны отъ тѣхъ, и тогава пакъ ще забѣлежатъ на таа записка, коѣто ще испроводѣтъ послѣ до вчитель-тъ, за да става прилично наказаніе или награжденіе спорѣдъ поведеніето на вченикъ-тъ.

§ 13. Ако бы по нѣкаква причина родители-тѣ има да сборѣватъ нѣщо на вчитель¹⁾ за свои-тѣ дѣца, то можѣтъ да правѣтъ това, нѣ вмоляват са да глѣдатъ и да избиратъ такова врѣме, когато и вчитель-тъ да е слободенъ, и да не прѣкъсва съ том начинъ прѣподаване-то²⁾ си.

§ 14. Сѣкой отъ граждан-е-тѣ³⁾, който има похвално желаніе⁴⁾ да заминѣва по нѣкогажъ кждѣ вчилище-то, може да чини това слободно, и вчител-тѣ са радватъ на таковы вченолюбивы посѣтители. Нѣ изыскѣва са и отъ тыа настоятели и граждане безъ⁵⁾ да⁶⁾ сборѣватъ съ вчитель-тъ или съ вченицы-тѣ, а като послѣшатъ до колкото желатъ⁷⁾ — съ том начинъ да подаватъ добъръ примѣръ и на дѣца-та, че така правѣтъ благовѣспитанны-тѣ ревнители на наѣка-та.

Тыа правила сж написаны по общо съгласіе на вчител-тѣ, градскы-тѣ началници и вчилищны настоятели съ намѣреніе, за да влезне вчилище-то въ по добръ редъ, та затова сичкы ные долеподписанны-тѣ граждане са подписваме и даваме обязательнѣ силѣ на тыа правила за сѣкого отъ гражданетѣ, отъ кой ще да е редъ и чинъ.

[Прибавено съ обикновано ръкописно писмо:]⁸⁾

Това е извлечение на нѣколко точки отъ училищны-тѣ правила. Г-да соотечественницы, които ако испълняваме, тогыва само ще видиме у наше отечество добры граждане, спорѣдъ волята и желаніето на добрый нашъ царъ с. А. М., когото Богъ да поживи на много годинъ за слава на нашъ народъ. Аминъ!

12. С. Филаретовъ до Раковски

Не могѣтъ да приготви статіитѣ върху народната словесность и история, защото билъ много заетъ.

Софія, 1860, март. 11.

Пріятелю г-не Раковскій!

Имате право да ми са сърдите, защо не Ви испращамъ допискы или изложенія и статьи върху наша народна словесность и исторія. Тоя дългъ

¹⁾ Поправено: „учитель-тъ“. ²⁾ Поправено: „прѣподаване-то“. ³⁾ Поправено: „граждане-тѣ“. ⁴⁾ Поправено: „желаніе“. ⁵⁾ Задраскано. ⁶⁾ Следъ тая дума прибавено: „не“. ⁷⁾ Прибавено: „да оставѣтъ училището и“. ⁸⁾ Уставѣтъ е писанъ съ букви, подражаващи печатнитѣ.